

Date and Time: Thursday, 9 September, 2021 10:02:00 AM MYT

Job Number: 152459431

Document (1)

1. Pendakwa Raya Iwn Mohamad Shariff bin Saad

[2017] MLJU 2418

Client/Matter: -None-

Search Terms: akram hizri

Search Type: Natural Language

Narrowed by:

Content Type
MY Cases

Narrowed by
-None-

PENDAKWA RAYA v MOHAMAD SHARIFF BIN SAAD

Case Analysis
[2017] MLJU 2418

Pendakwa Raya Iwn Mohamad Shariff bin Saad [2017] MLJU 2418

Malayan Law Journal Unreported

MAHKAMAH SESYEN (KUALA KANGSAR)

AHZAL FARIZ H

RAYUAN JENAYAH NO 62JS-2-01 TAHUN 2016

14 August 2017

*Nazratul Natrah bt Mohd Yusuf (Timbalan Pendakwa Raya) bagi pihak plaintif.
Ahmad Shamil Azad bin Abdul Hamid (Akram Hizri & Azad) bagi pihak defendant.*

Ahzal Fariz H:

ALASAN PENGHAKIMAN

[1] Di dalam kes ini, Orang Kena Tuduh (OKT) telah dituduh dengan pertuduhan seperti berikut:

Pertuduhan

"Bahawa kamu pada 5.8.2014, di dalam kawasan kebun kelapa sawit, di Lempor, 33800 Manong, dalam Daerah Kuala Kangsar, dalam Negeri Perak, telah melakukan kesalahan rogol ke atas Nur Hazwani binti Zainal Abidin, KP: 99100207-5306, dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah Seksyen 376 (1) Kanun Kesekaan."

LATAR BELAKANG KES

[2] Secara ringkasnya, di peringkat pendakwaan kes ini telah dibicarakan di hadapan Hakim Sesyen terdahulu iaitu Tuan Niran Tan Kran. Pihak pendakwaan telah memanggil seramai 6 orang saksi pendakwaan. Di akhir kes pendakwaan Hakim Sesyen terdahulu telah melepaskan dan membebaskan OKT dari pertuduhan tanpa dipanggil untuk membela diri.

[3] Pihak pendakwaan telah membuat rayuan atas keputusan tersebut dan Mahkamah Tinggi Taiping telah membenarkan rayuan pihak pendakwaan dan memerintahkan OKT dipanggil membela diri di hadapan hakim lain.

[4] Atas arahan Mahkamah Tinggi tersebut, OKT telah membela diri di hadapan saya dengan memilih untuk memberi keterangan bersumpah di kandang saksi dan seterusnya memanggil seorang lagi saksi pembelaan iaitu isteri OKT.

....

[5] Di akhir kes pembelaan, saya mendapati OKT gagal menimbulkan keraguan yang munasabah dan mendapati OKT bersalah dan mensabitkan dengan pertuduhan yang dipertuduhkan ke atasnya. Seterusnya saya menjatuhkan hukuman penjara 6 tahun dari tarikh jatuh hukum ie 14.7.2017.

[6] Pihak pembelaan tidak berpuashati atas sabitan dan hukuman tersebut dan seterusnya mengemukakan rayuan. Pihak pendakwaan juga mengemukakan rayuan diatas hukuman tersebut.

Alasan Mahkamah

[7] Sebelum saya pergi lebih lanjut, adalah penting untuk saya nyatakan bahawa walaupun saya hanya mendengar kes ini di peringkat pembelaan sahaja, keputusan yang telah diberikan oleh saya adalah berdasarkan penilaian saya secara maksimum terhadap keterangan kesemua saksi-saksi termasuk saksi-saksi pendakwaan.

[8] Di dalam kes Mahkamah Rayuan, *Saad & Anor vs PP*, di muka surat 582, Mahkamah Rayuan menyatakan seperti berikut :-

"A complete criminal trial involves both the case for the prosecution and the case for the defence. This is implied from the very charge itself. A charge accuses a person of having committed an offence. That suggests that he has to put up his defence. The moment the prosecution has proved its case meaning that the court has decided that there is a case for the accused to answer and the accused must therefore forthwith enter his defence. So it would be premature to question whether the decision calling for the accused to enter his defence was right or wrong. The proceedings must continue until the end of the case for the defence and only then would the court be able to finally decide the fate of the accused. On the other hand if he is acquitted at the end of the case for the prosecution, that means that the court has decided the fate of the accused and that as far as that court is concerned the accused is a free man. Similarly when a High Court judge rules at the end of an appeal by the prosecutor in a case where the accused has been acquitted at the end of the prosecution case that the accused must enter his defence, it is as good as saying that the Sessions Court Judge himself has decided to call for the defence assuming that he has analysed the case in the way that the High Court Judge has done. Only after he has heard the defence and only then can he finally decide the fate of the accused?."

[9] Prinsip yang sama dapat dilihat di dalam kes *Yap You Jee v PP* [2015] 1 MLJ 316 di mana Mahkamah Rayuan menyatakan seperti berikut :-

"Even if the grounds of the succeeding Sessions judge is lacking or there was an error on her part for stating that she will only consider the defence, the High Court judge had meticulously examined the evidence of the prosecution for each instance of the cheating. There were three instances of cheating in this case. The first relates to the Cashier's Order in the value of S\$3.45 million, the second and the third instances were in relation to the sum of RM2 million cash and RM1.3 million cash respectively?."

[10] Dalam kata lain, di dalam situasi hakim yang berlainan mendengar kes pendakwaan dan pembelaan (seperti kes kita ini), hakim yang mendengar di peringkat kes pembelaan sahaja haruslah menilai dan menganalisa juga keterangan-keterangan kes pendakwaan.

Penilaian Kes Pendakwaan Dan Pendapat Mahkamah

[11] Bagi membuktikan kes di bawah seksyen 376 Kanun Keseksaan ini, pihak pendakwaan hendaklah membuktikan intipati- intipati berikut ke atas OKT :-

....

- i) Hubungan seksual antara lelaki dan perempuan (mangsa).
- ii) Mangsa berumur di bawah 16 tahun di mana kerelaan bukan isu.
- iii) terdapat kemasukan kemaluan OKT ke dalam kemaluan mangsa.

Keterangan SP2 (Mangsa)

[12]SP2 menceritakan pada 5.8.2014, OKT dan SP2 pergi ke ladang kelapa sawit untuk berkhemah. Selepas membuat khemah, OKT memaksa SP2 melakukan hubungan seksual.

[13]OKT membuka baju SP2 dan kemudiannya memasukkan kemaluan ke dalam kemaluan SP2. Ketika itu SP2 di dalam keadaan berbaring dan OKT berada di atas SP2.

[14]Pada ketika itu terdapat Cahaya unggul api di luar khemah. SP2 nampak kemaluan OKT berpandukan cahaya lampu. SP2 juga rasa kemaluan OKT berada di dalam kemaluannya. Ketika itu kedua-dua tangan OKT berada di atas lantai dan SP2 berbaring di atas tikar. OKT keluarkan kemaluan dan keluarkan air mani di luar di atas tikar.

Pendapat Mahkamah tentang keterangan SP2

[15]Seksyen 375 Kanun Keseksaan menyatakan seperti berikut :-

Seksyen 375 memperuntukkan bahawa "Seseorang lelaki adalah dikata melakukan "rogol? jika ia,, bersetubuh dengan seseorang perempuan dalam keadaan termasuk di bawah mana-mana daripada perihal-perihal yang berikut:

(a).....

(g) sama ada dengan kerelaan perempuan itu atau tidak jika perempuan itu di bawah enam belas tahun.

Huraian-Kemasukan adalah memadai bagi persetubuhan yang perlu bagi kesalahan rogol....?

[16]SP2 merupakan mangsa dan saksi utama dalam kes ini. Semasa memberi keterangan berumur 17 tahun dan SP2 mengesahkan bahawa ketika kejadian rogol pada 5.8.2014, beliau berumur 15 tahun. Oleh itu persoalan sama ada SP2 rela atau tidak bukanlah menjadi persoalan di dalam kes ini.

[17]Di dalam kesalahan rogol, pada kebiasaannya hanya melibatkan dua pihak iaitu perogol dan mangsa. Di dalam ketidaaan saksi lain yang benar-benar telah melihat kejadian berkenaan secara terus (direct evidence), maka keterangan mangsa hendaklah dipertimbangkan secara berhati-hati.

[18]Di dalam kes ini setelah mempertimbangkan keterangan SP2 secara keseluruhan, Mahkamah berpendapat keterangan SP2 boleh berdiri tanpa perlu kepada keterangan sokongan. Ini tidak menjadi suatu kesalahan bahkan dibenarkan oleh undang-undang. Di dalam kes *PP Iwn Mardai [1950]* MLJ Mahkamah Tinggi menyatakan "Whilst there is no rule of law in this country that in sexual offences the evidence of the complainant must be corroborated;

....

*nevertheless it appears to me, as a matter of common sense, to be unsafe to convict in cases of this kind unless either **the evidence of the complainant is unusually convincing** or there is some corroboration of the complainant's story? (ayat-ayat bertanda hitam diberi penekanan).*

Di dalam kes *Kwan Peng Hong Iwn PP [2000] 4 SLR 96* Mahkamah Tinggi menyatakan "But I also took great care to make clear that it is dangerous to convict on the words of the complainant alone **unless her evidence is unusually compelling of convincing** (*Tang Kin Seng v PP [197] 1 SLR 46 at 58, Teo Keng Pong v PP [1996] 3 SLR 32 (at 340 and Soh Yang Tick v PP [1998] 2 SLR 42* at 50). In short, the court is to be extremely cautious in relying on the sole evidence of the complainant for a conviction. **The phrase 'unusually compelling of convincing' simply means that the complainant's evidence was so convincing that the prosecution's case was proven beyond reasonable doubt, solely on the basis of that evidence?** (ayat-ayat bertanda hitam diberi penekanan).

Di dalam kes *State of Orissa Iwn Thakara Besra & Anor AIR 2002 SC 1963*, Mahkamah Agung India memutuskan bahawa "rape is not mere a physical assault, rather it often distracts the whole personality of the victim. The rapist degrades the very soul of the helpless female and, therefore, **the testimony of the prosecutrix must be appreciated in the background of the entire case** and in such cases, non examination even of other witnesses may not be a serious infirmity in the prosecution case, particularly where the witnesses had not seen the commission of the offence? (ayat-ayat bertanda hitam diberi penekanan).

Begitu juga di dalam kes *State of Himachal Pradesh Iwn Raghbir Singh (1993) 2 SCC 622, Mahkamah Agung India memutuskan bahawa "there is no legal compulsion to look for any other evidence to corroborate the evidence of the prosecutrix before recording an order of conviction. Evidence has to be weighed and not counted. Conviction can be recorded on the sole testimony of the prosecutrix, if her evidence inspires confidence and there is absence of circumstances which militate against her veracity? (ayat-ayat bertanda hitam diberi penekanan).*

[19] Di dalam keterangan SP2, SP2 mengatakan telah melakukan hubungan seksual dengan OKT dan dapat rasa kemaluan OKT berada di dalam kemaluannya. Malah dalam keterangan, SP2 menyatakan dapat melihat dengan jelas kemaluan OKT masuk ke dalam kemaluan SP2.

[20] Melihat kepada keterangan SP2, SP2 dapat mengingat dengan jelas dan menceritakan kedudukan beliau dan OKT semasa kejadian rogol berlaku. Pada peringkat ini saya berpendapat SP2 tidak mereka-reka cerita dan telah memberi keterangan dengan jelas dan disokong oleh keterangan laporan perubatan. Pada tahap ini mahkamah berpuashati bahawa keterangan SP2 seperti mana yang telah dinyatakan di atas adalah benar-benar meyakinkan.

Keterangan SP6 : Dr. Chua Peng Teng

[21] Berdasarkan keterangan SP6, didapati terdapat kesan koyakan lama pada jam 6.

[22] Menurut SP6 lagi, kesan koyakan lama ini berlaku di dalam tempoh lebih dari 24 jam.

Pendapat Mahkamah tentang keterangan SP6

[23] Setelah meneliti keterangan SP6 ini, saya berpendapat kesan koyakan lama pada jam 6 tersebut adalah konsisten dengan kejadian rogol yang telah lama berlaku ke atas mangsa pada 5.8.2014.

....

[24] Mangsa iaitu SP2 telah dirujuk ke Hospital Taiping pada 21.8.2014 untuk pemeriksaan. Jadi keterangan SP6 yang menyatakan koyakan lama berlaku di dalam tempoh lebih 24 jam adalah konsisten dengan keterangan SP2 yang menyatakan kejadian berlaku pada 5.8.2014.

[25] Saya juga berpendapat keterangan SP6 dan laporan perubatannya (exhibit P7) adalah bersifat korobatif yang menyokong keterangan SP2. Di dalam kes *Razali Hamzah Iwn PP [2010] 10 CLJ 462*, Mahkamah Tinggi memutus “*Tiada keperluan di sisi undang-undang bahawa seorang mangsa rogol harus dirujuk kepada atau diperiksa oleh seorang pakar ginikologi. Hujah bahawa seorang doktor bukan pakar tidak layak untuk memeriksa mangsa rogol dan keterangannya tidak boleh diterima adalah satu hujah yang tidak mempunyai asas di sisi undang-undang. Selain itu, keterangan doktor berkaitan dengan dapatannya dalam kes-kes seperti ini bukanlah keterangan substantive. Nilai keterangan seorang doktor dalam kes-kes rogol hanyalah bersifat korobatif. Keterangan substantive adalah datangnya dari mangsa sendiri.*

Begitu juga di dalam kes *Public Prosecutor Iwn Malek Ridzuan Che Hassan [2013] 8 CLJ 359 Mahkamah Rayuan Malaysia* memutuskan “*Kehadiran air mani bukanlah merupakan satu keperluan undang-undang bagi membuktikan kesalahan rogol. Bagi kesalahan rogol, apa yang diperlukan ialah kemasukan (“penetration?) dan bukannya terkeluar atau terpancut air mani (“ejaculation?).*

[26] Dengan alasan-alasan inilah saya percaya di peringkat kes pendakwaan, *satu prima facie* kes telah berjaya dibuktikan oleh pihak pendakwaan.

Kes Pembelaan

[27] Pihak pembelaan telah mengemukakan dua orang saksi iaitu OKT sendiri yang memberikan keterangan bersumpah dari kandang saksi dan isteri OKT.

Keterangan OKT

[28] Semasa pemeriksaan utama, OKT telah memberi keterangan melalui Penyata Saksi di bawah seksyen 402B Kanun Tatacara Jenayah. Secara ringkasnya OKT menyatakan bahawa OKT telah mengenali SP2 bermula April 2014 melalui program telefon bimbit WeChat. Sejak dari itu OKT sering belanja SP2 makan dan kerap berbalas mesej melalui WhatsApp.

[29] Seterusnya OKT memberi keterangan bahawa pada 4.8.2014, beliau telah keluar untuk menahan burung di kawasan Manong dan Sauk dan telah pergi ke satu kawasan kebun kelapa sawit di kawasan Lempor bersama SP2.

[30] OKT memasuki kawasan tersebut sementara SP2 menunggu di tepi jalan. Pada lebih kurang jam 6.00 petang keadaan mula nak hujan dan OKT sediakan satu khemah dan membawa SP2 berteduh di situ. OKT dan SP2 berteduh sehingga jam 9.00 malam.

[31] Selepas itu OKT menghantar SP2 balik ke Karangan dan OKT balik ke rumahnya. OKT menyatakan mereka tidak bermalam di dalam ladang kelapa sawit tersebut.

[32] OKT juga menafikan menjalankan hubungan seks dengan SP2 pada malam tersebut, mahupun pada bila-bila masa.

....

[33] Di dalam keterangan OKT juga menyatakan semasa kejadian, OKT mengidap penyakit kurang darah dan buasir. OKT ada mendapat rawatan dan ubat di Poliklinik Bakti dan di rawat oleh Doktor Raja Zainal Abidin bin Raja Mohd Hashim. Akibat dari penyakit kekurangan darah, zakar OKT tidak boleh menegang dan tidak boleh capai ereksi. OKT menyatakan bahawa beliau dan isteri sudah lebih 5 tahun tidak menjalankan hubungan seks akibat penyakit tersebut.

Keterangan SD2 iaitu isteri OKT

[34] Antara initipati keterangan SD2 adalah SD2 menyatakan dan mengesahkan OKT mengidap penyakit kurang darah dan buasir dan telah mendapatkan rawatan di Poliklinik Bakti. Seakibat dari penyakit tersebut, SD2 dan OKT tidak mengadakan hubungan kelamin dari sekitar tahun 2012 sehingga sekarang.

Keputusan Mahkamah di akhir kes pembelaan

[35] Seperti mana sedia maklum di dalam kes jenayah, beban untuk membuktikan kes melampaui keraguan yang munasabah bahawa seseorang yang dituduh adalah melakukan kesalahan seperti yang dipertuduhkan adalah sentiasa terletak di pihak pendakwaan. Tugas orang yang dituduh pula hanyalah menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan tersebut.

Di dalam kes *Sochima Okoye Iwn Public Prosecutor [1995] 1 MLJ 538, Mahkamah Rayuan* menyatakan bahawa “*It is a well established principle of Malaysian criminal law that the general burden of proof lies throughout the trial on the prosecution to prove beyond reasonable doubt the guilt of the accused, for the offence with which he is charged. There is no similar burden placed on the accused to prove his innocence. He is presumed innocent until proven guilty. To earn an acquittal, his duty is merely to cast a reasonable doubt on the prosecution case?*

Di dalam kes ini, OKT telah diperintahkan supaya membela diri. Walaupun OKT telah dipanggil membela diri, ini tidak bermakna keterangan saksi-saksi pendakwaan yang telah diberikan semasa peringkat kes pendakwaan tidak boleh dilihat atau dinilai semula oleh mahkamah. Untuk mencapai satu keputusan yang adil, keterangan saksi-saksi pendakwaan perlu dilihat atau dinilai semula bagi tujuan dikaitkan dengan keterangan OKT. Daripada situ, baharulah mahkamah dapat membuat keputusan sama ada OKT didapati salah atau harus dilepas dan dibebaskan daripada pertuduhan yang dikenakan.

Seksyen 173 (m) Kanun Prosedur Jenayah menyatakan seperti berikut:-

Section 173. Procedure in summary trials.

(m)

- (i) *At the conclusion of the trial, the Court shall consider all the evidence adduced before it and shall decide whether the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt.*
- (ii) *If the Court finds that the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt, the Court shall find the accused guilty and the may be convicted on it and the Court shall pass sentence according to law.*
- (iii) *If the Court finds that the prosecution has not proved its case beyond reasonable doubt, the Court shall record an order of acquittal?.*

....

Di dalam kes *Pavone Iwn Public Prosecutor [1984] 1 MLJ 77* dinyatakan bahawa “Care must be taken to leave suspended the question of the veracity and accuracy of recollection of witnesses until after the close of the case for the defence?.

Di dalam kes *Balachandran Iwn Public Prosecutor [2005] 2 Mahkamah Persekutuan* memutuskan bahawa “Section 180(1) makes it clear that the standard of proof on the prosecution at the close of its case is to make out a prima facie case while s 182A(1) (yang sama seperti Seksyen 173 (m)) enunciates that at the conclusion of the trial the court shall consider all the evidence adduced and decide whether the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt?.

Berdasarkan peruntukan Seksyen 173 (m) Kanun Prosedur Jenayah dan prinsip yang telah dinyatakan dalam kes-kes di atas, mahkamah mendapati OKT telah gagal menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan dan pendakwaan telah berjaya membuktikan kes melampaui keraguan yang munasabah terhadap OKT.

Pendapat Mahkamah tentang keterangan OKT dan isteri OKT

[36]Intipati keterangan OKT menyatakan bahawa beliau tidak merogol SP2. OKT menceritakan tentang kejadian OKT pergi menahan burung di kebun kelapa sawit bersama SP2. Selain daripada itu, OKT memberitahu mahkamah bahawa OKT mengidap penyakit kurang darah dan buasir dan telah mendapat rawatan di Poliklinik Bakti. Akibat dari penyakit ini menyebabkan OKT tidak boleh ereksi jadi kononnya mustahil bagi OKT untuk merogol SP2.

[37]SD2 iaitu isteri OKT mengesahkan bahawa OKT mengidap penyakit kurang darah dan buasir. SD2 juga menyatakan tidak mengadakan hubungan kelamin dengan OKT sejak tahun 2012 sehingga sekarang.

[38]Setelah meneliti keterangan ini, saya mendapati keterangan- keterangan ini hanyalah berbentuk penafian sahaja. Penafian semata-mata tanpa sebarang keterangan lain untuk menyokong keterangan OKT tidak akan dapat menimbulkan keraguan yang munasabah bahkan pembelaan seperti ini tidak langsung boleh dipercayai dan diterima-pakai oleh mahkamah.

[39]Di dalam kes *PP Iwn Ling Tee Huah [1982] 2 MLJ 234*, diputuskan “A mere denial without other proof to reasonably dislodge the prosecution’s evidence is not sufficient?.

Sementara itu di dalam kes *PP Iwn Nur Hassan Bin Salip Hashim & Anor [1993] 2 CLJ 551* diputuskan “The evidence of the second accused was only one of denial; denial of having ever seen the orange plastic bag containing the cannabis, denial of having been together with the first accused, denial of sitting on the same chair together with the first accused and the denial of being found immediately next to the orange plastic bag containing the cannabis. All these evidence of the second accused were offered in contradiction of the evidence of the prosecution. The denial has not in any way created a doubt, on a balance of probabilities, in the prosecution.

[40]Tambah pula keterangan OKT yang mengatakan zakar beliau tidak dapat menegang atau dalam kata lain “mati pucuk? tidak langsung disokong oleh mana-mana pakar perubatan atau ujian- ujian Potensi (Potency Test).

....

[41]Rujuk kes Razali bin Hmazah v. PP [2010] 10 CLJ 262 “Ketiadaan Ujian Potensi (Potency Test)?

Peguambela yang bijaksana menghujah bahawa ketiadaan ujian ini atas perayu telah mewujudkan lompong di mana pendakwaan gagal untuk membuktikan bahawa perayu berkeupayaan untuk melakukan perbuatan rogol tersebut. Namun saya mendapati isu ini adalah trite di mana pendakwaan tidak dikehendaki untuk membuktikan potency atau impotency perayu untuk melakukan perbuatan rogol tersebut - sila lihat PP v Dato' Seri Anwar Ibrahim & Anor [2001] 3 CLJ 313; Kesawan Sanderan v PP [1999] 1 CLJ 343. Sekiranya perayu mempunyai masalah dengan zakarnya dan masalah zakarnya itu menjadi intipati pembelaannya, maka bebanannya adalah di atas perayu sendiri untuk membuktikan masalah yang wujud dengan zakarnya itu dan masalah itu sebenarnya telah negate dakwaan-dakwaan mangsa?.

[42]Jadinya saya berpendapat pembelaan OKT bersifat penafian semata-mata dan tidak boleh dipercayai dan oleh yang demikian itu pembelaan telah gagal menimbulkan keraguan yang munasabah.

[43]Di dalam kes PP v Lee Ah Ha [1988] 1 LNS 193 Hakim Abdul Malik memutuskan “mere denial through this statement from the dock had not raised any doubt on the prosecution’s case?.

Seterusnya, di dalam kes D.A Duncan v PP [1980] 1 LNS 12 diputuskan bahawa pembelaan secara penafian semata-mata adalah ditolak. Pembelaan secara penafian tidak mencukupi untuk menimbulkan keraguan yang munasabah.

“The defence was, in effect a simple denial of the evidence connecting the appellant with the four boxes. We cannot see any plausible ground for saying that the four boxes was not his. In the circumstances of the prosecution’s evidence, the High Court came, in our view, to the correct conclusion this denial did not cast a doubt on the prosecution’s case against the appellant?.

Prinsip yang sama digunakan di dalam kes PP v Ling Tee Huah [1980] 1 LNS 212 yang mana diputuskan, “A mere denial without other proof to reasonably dislodge the prosecution’s evidence is not sufficient?.

Sementara itu, di dalam kes PP v Nur Hassan Bin Salip Hashim & Anor [1993] 2 CLJ 551, muka surat 556 telah diputuskan “The evidence of the second accused was only one of denial; denial of having ever seen the orange plastic bag containing the cannabis, denial of having been together with the first accused, denial of sitting on the same chair together with the first accused and the denial of being found immediately next to the orange plastic bag containing the cannabis. All these evidence of the second accused were offered in contradiction of the evidence of the prosecution. The denial has not in any way created a doubt, on a balance of probabilities, in the prosecution. Neither were the presumptions of possession or knowledge rebutted. Nothing was offered by the evidence of the second accused by way of rebutting the presumption of trafficking arising from the fact that the cannabis weighed 311.4 grams. The second accused had also therefore failed to rebut the presumption of trafficking?.

[44]Saya juga berpendapat bahawa pihak pembelaan telah memberi satu pembelaan “after thought”. Keterangan yang OKT telah berikan adalah keterangan yang pertama kali ditimbulkan semasa OKT memberi keterangan dan tidak pernah disoal di dalam pemeriksaan balas saksi-saksi pendakwaan.

....

[45] Setelah penelitian dibuat ke atas keterangan OKT, dapat saya simpulkan keterangan-keterangan dibawah ini adalah berunsur “after thought?.

- i. Penyakit buasir dan penyakit kurang darah yang dihidap OKT - tidak pernah dicadangkan semasa kes pendakwaan.
- ii. OKT dan isteri tidak melakukan hubungan seks sejak sekitar 2012 dan gagal ereksi dan tidak boleh mengadakan hubungan seks, juga tidak pernah dicadangkan semasa kes pendakwaan.
- iii. OKT mendapat rawatan dan ubat di Poliklinik Bakti dan dirawat oleh Doktor Raja Zainal Abidin bin Raja Mohd Hashim juga tidak pernah dicadangkan semasa kes pendakwaan.

Saya berpendapat keterangan OKT lebih kepada keterangan yang diada-adakan dan telah meletakkan elemen-elemen ‘surprise’ kepada pihak pendakwaan.

[46] Di dalam kes *Chua Beow Huat v PP* [\[1970\] 2 MLJ 29](#), Hakim Sharma berkata “*The law is clear on the subject. Wherever the opponent has declined to avail himself of the opportunity to put his essential and material case in cross examination, it must follow that he believed that the testimony could not be disputed at all. It is wrong to think that this is merely a technical rule of evidence. It is a rule of essential justice?*”

Di dalam kes *Hamidon bin Mat Yatim v PP* [1995] 3 CLJ 724 “... question were not put to Rasul in the course of cross examination... and subsequently, they can be dismissed as mere after thought?.

[47] Oleh yang demikian, mahkamah mendapati perkara-perkara seperti yang telah dinyatakan di atas adalah bersifat pemikiran semula atau afterthought. Ini membawa kepada penolakan mahkamah terhadap keterangan-keterangan berkenaan. Penolakan keterangan-keterangan di atas boleh membawa maksud bahawa kesemua keterangan tersebut adalah palsu atau tidak menyakinkan [*Mohamed Radhi bin Yaakob v Public Prosecutor* [\[1991\] 3 MLJ 169](#) dirujuk].

Di dalam kes *Megat Halim Megat Omar Iwn PP* [2009] 1 CLJ 154, Mahkamah Rayuan telah menyatakan “*the court had propagated, although in our criminal jurisprudence, there is no burden on an accused to prove his innocence but merely for him to raise a reasonable doubt as to his guilt, it is trite that his defence should be put to the prosecution at an early stage during the prosecution case. Failure to do so may move the trial court to dismiss a particular line of defence as an afterthought, or a recent invention?*

Di dalam kes *PP Iwn Lin Lian Chen* [1992] 4 CLJ 2086 Mahkamah Agung menyatakan perkara mengenai afterthought ini seperti berikut:

“The trial judge appreciated correct law when he held, as he did in fact hold, that the defence is entitled, through crossexamination of prosecution witnesses, to put its case at the earliest possible stage. Indeed, it behoves the defence to do so, for we need hardly say that if a defence is sprung in court for the first time when the accused makes his defence from the witness box or the dock so that the prosecution is taken by surprise, the accused runs the risk of being criticized for having kept his defence ‘up his sleeve’ so to speak, and it being branded as a recent invention?.

....

Di dalam kes *AEG Carapiet Iwn AY Derderian AIR [1961] Cal 359* Mahkamah menyatakan “*It is wrong to think that this is merely a technical rule of evidence. It is a rule of essential justice. It serves to prevent surprise at trial and miscarriage of justice, because it gives notice to the other side of the actual case that is going to be made when the turn of the party on whose behalf the cross-examination is being made comes to give and lead evidence by producing witnesses. It has been stated on high authority of the House of Lords that this much a counsel is bound to do when cross examination that he must put to each of his opponent's witnesses in turn, so much of his own case as concerns that particular witness or in which that witness had any share?*

[48]Salah satu pertimbangan yang diambil kira dalam menentukan sama ada orang yang dituduh itu bercakap benar atau tidak adalah sama ada orang yang dituduh itu telah memberikan petunjuk akan pembelaannya atau mengemukakan pembelaannya sewaktu peringkat kes pendakwaan lagi. Ia bukanlah bertujuan untuk mengatakan bahawa terdapat beban diletakkan ke atas orang yang dituduh untuk menafikan apa-apa kesalahan atau untuk membuktikan orang yang dituduh itu tidak bersalah. Ia adalah semata-mata untuk menilai *credibility* orang yang dituduh.

Di dalam kes *Tan Kim Ho & Anor Iwn PP [2009] 3 CLJ 236* Mahkamah Persekutuan memutuskan “*This is however not to say that there is any burden placed on the accused to disprove any guilt or to prove innocence. It is only assessing the credibility of a witness, in this case the 2nd appellant's credibility. In order to determine whether an accused was telling the truth, one of the considerations is whether he had indicated his defence during the prosecution's case.*

Kesimpulan

[49]Sebagai konklusi, saya berpendapat pembelaan OKT tidak menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah sebagaimana yang diputuskan di dalam kes *PP v Saimin & Ors [1971] 1 LNS 115* di mana Hakim Sharma menyatakan seperti berikut :-

“It is not mere possible doubt, because everything relating to human affairs and depending upon moral evidence is open to some possible of imaginary doubt. It is that state of the case which after the entire comparison and consideration of all evidence leaves the minds of jurors in that condition to a moral certainty of the truth of the charge?.

[50]Oleh itu, mahkamah tiada pilihan lain melainkan mensabitkan OKT di bawah *Seksyen 376 (1) Kanun Keseksaan*. Mahkamah tiada pilihan melainkan mensabitkan OKT di bawah seksyen tersebut kerana:

- (i) Pembelaan OKT adalah bersifat penafian semata-mata
- (ii) Keterangan OKT tidak disokong oleh keterangan saksi-saksi lain untuk sekurang-kurangnya bagi menimbulkan keraguan terhadap kes pendakwaan
- (iii) Terdapat keterangan *afterthought* yang perlu ditolak oleh mahkamah.

Hukuman

[51]Mahkamah telah menjatuhkan hukuman penjara selama 6 tahun dari tarikh jatuh hukum iaitu pada 14.7.2017 ke atas OKT. Pihak pendakwaan telah mengemukakan rayuan berkenaan hukuman ini.

[52]Izinkan saya menurunkan kata-kata hikmat dari Hakim A-G CJ di dalam kes *Abdul Karim v Regina [1954] 1 LNS 3* yang menyatakan :

....

"In the matter of punishment, the "type of offence? is the concern of the Legislature, which has provided the maximum punishment which can be inflicted for a serious offence of that type. The particular offence, and the particular offender, are the concern of the Court, whose business it is to decide what punishment is merited upon the facts of the individual case. Within the limits which the Legislature has provided. Any tendency to standardise punishment for any type of offence is to be deplored because it means that the individual offender is being punished not upon the facts of his particular case but because he has committed an offence of that type. This tendency is particularly to be resisted in imposing punishment for an offence for which the Legislature has not left a wide field of discretion to the Court?. (Penekanan pada perkataan-perkataan yang digariskan).

[53] Saya berpendapat walaupun OKT telah melakukan satu kesalahan jenayah rogol, ianya bukan alasan bagi Mahkamah ini untuk menjatuhkan hukuman yang terlalu berat tanpa menimbangkan mitigasi peringangan yang dikemukakan oleh peguam OKT yang bijaksana.

[54] Saya merujuk kepada kes *PP v. Yeong Yin Choy* [1976] 1 LNS 119 yang menggariskan pra syarat sebelum seksyen 294 Kanun Acara Jenayah diguna-pakai iaitu :

The essential prerequisites for the application of S. 294 would be:

- (a) *the conviction*
- (b) *of an adult offender (not being a youthful offender as defined in S. 2 of the Code)*
- (c) *for an offence punishable with imprisonment*
- (d) *and it appears to the Court so convicting, regard being had to the character, antecedents, age, health or mental condition of the offender or to the trivial nature of the offence or to any extenuating circumstances under which the offence was committed*
- (e) *that it is expedient that the offender be released on probation of good conduct?.*

[55] Semasa menjatuhkan hukuman saya juga berpandukan kepada kes *Ho Kim Luan and Anor v PP* [1959] MLJ 159 di mana di muka surat 162 yang menyatakan :

"Each case, of necessity, must depend upon its own facts and upon the character and antecedents of the offender?..?

[56] Setelah menimbang dari segala faktor terutamanya mengenai fakta kes iaitu tiada unsur keganasan atau ugutan yang berlaku di dalam kes ini, saya berpendapat hukuman penjara selama 6 tahun tersebut sememangnya dapat menginsafkan OKT, malah ia adalah satu hukuman yang adil dan saksama.

[57] Sesungguhnya adalah benar peranan Mahkamah adalah untuk memelihara kepentingan awam agar sesuatu kesalahan itu dianggap serius dan dengan harapan apabila sesuatu hukuman yang dijatuhkan itu akan menyedarkan "would be offender?" agar menghindari dari kesalahan tersebut. Hal ini telah termaktub di dalam kes *R v. Ball* [1951] 35 Cr. App R 164 yang menyatakan :

....

"In deciding the appropriate sentence a Court should always be guided by certain considerations. The first and foremost is the public interest. The criminal law is publicly enforced, not only with the object of punishing crime, but also in the hope of preventing it. A proper sentence, passed in public, serves the public interest in two ways. It may deter others who might be tempted to try crime as seeming to offer easy money on the supposition, that if the offender is caught and brought to justice, the punishment will be negligible. Such a sentence may also deter the particular criminal from committing a crime again, or induce him to turn from a criminal to an honest life. The public interest is indeed served, and best served, if the offender is induced to turn from criminal ways to honest living. Our law does not, therefore, fix the sentence for a particular crime, but fixes a maximum sentence and leaves it to the Court to decide what is, within that maximum, the appropriate sentence for each criminal in the particular circumstances of each case. Not only regard to each crime, but in regard to each criminal, the Court has the right and the duty to decide whether to be lenient or severe?.

[58]Secara konklusinya, hukuman yang telah dijatuhkan ke atas OKT sememangnya adalah wajar dan adil kerana dengan mengambilkira fakta kes seperti di dalam kes ini, hukuman penjara tetap dijatuhkan kepada pesalah. Ia memberi gambaran kesalahan ini tetap dianggap serius oleh Mahkamah.

End of Document